

[Ole Bjørn Kraft.]

de omfattende anlægsudgifter. Ministeren sagde deroverfor: ja, men så kommer man og lægger pres på fra den ene eller den anden side. Det var ikke det, jeg i det væsentlige tænkte på. Jeg tænkte på den store mulighed, der eksisterer for, at det, der gennemføres, kan gennemføres billigere, end det sker. Jeg er overbevist om, at ved en omhyggelig gennemgang af statsadministrationen på en lang række områder vil man uden at standse gennemførelsen af ting, der er vigtige, kunne gennemføre dem til lavere priser, og derigennem vil der kunne opnås meget betydelige besparelser.

Jeg skal ikke genoplive diskussionen om pengeudpumpningen, men jeg synes ikke, den højtærede finansminister gav svar på min redegørelse for forholdet mellem overtrækket i nationalbanken og statsfinanserne, og det var det centrale i det, jeg havde at sige om dette spørgsmål. Det er fuldstændig rigtigt, at der også under den venstre-konservative regering fandt overtræk sted i nationalbanken, men vi erkendte den fare, som derigennem opstod, de konsekvenser, som fulgte af det system, at man blot trak pengene ud af nationalbanken og brugte dem til statens forskellige formål. Derfor ændrede vi systemet, derfor begyndte vi udstedelsen af byggeobligationer, således at vi inddrog den samme sum, som blev sendt ud, men dette system forlod den højtærede finansminister, da han overtog sin høje post, og det er det, vi bebrejder den høje regering og finansministeren, fordi vi er overbevist om, at en meget stor del af de vanskeligheder, vi nu lever i, just skyldes dette.

Jeg vil gerne slutte med at sige blot et par ord til den ærede ordfører for det radikale venstre, hr. Bertel Dahlgaard. Jeg går ud fra som en selvfølge, at de udtalelser, det ærede medlem fremsatte, ikke indeholdt nogen insinuation om, at jeg på nogen måde skulle have røbet de fortrolige oplysninger, regeringen i dag har givet os. Det er en selvfølge. Jeg vil gerne til det spørgsmål, det ærede medlem rejste, blot sige dette, at jeg ikke har kendskab dertil, og at jeg blev meget forbavset, da jeg i morges åbnede min avis og så den omtale, som her fandt sted.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Må jeg i anledning af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts udtalelse sige, at jeg har ikke et øjeblik tænkt mig muligheden af, at det ærede medlem personligt skulle stå bag disse oplysninger; men det ærede medlem vil sikkert forstå mine bemærkninger, når jeg i dag ser, at den konservative provinspresse i aften havde indgående meddelelser om enkelt-heder i lovforslagene.

Jeg står her med et af de mest udbredte blade i Jylland, som skriver, at på tekstilvarer vil man lægge en afgift på 10 pct. Afgiften skal omfatte alt, hvad der kan betegnes som beklædning, tøj, knapper, besætning, paraplyer, skotøj, lædervarer, fibervarer, legetøj, ure, grammofooner, radioer, fjernsynsapparater, barberblade, elektriske barbermaskiner og plasticvarer. Jeg tror, det ærede medlem vil erkende, at det er et udmærket sortiment at læse for den, der vil hamstre.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Et par af mine partifæller har sagt til mig, at min bemærkning før til det ærede medlem hr. Alfred Bøgh virkede personligt nedsættende for ham. Jeg beklager; hvis det har virket sådan, er jeg ked af det. Jeg havde selv opfattet den som venligt ment, men jeg indrømmer, at det kan gå os allesammen sådan, at en ting formuleres anderledes, end den er ment, og jeg beder derfor det ærede medlem hr. Alfred Bøgh modtage min undskyldning. Jeg har ikke tilsigtet nogen som helst personligt nedsættende bemærkning hermed.

Må jeg dernæst sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg kan ikke rigtig se, at det ærede medlem har nogen anledning til at mene, at jeg tager let på tingene. Den regering, jeg er leder af, fremsætter her en serie lovforslag, som unægtelig er ret hårdhændede, og som ingen vil bestride er ret vidtgående. Jeg tager ikke let på tingene, tværtimod. Jeg har i min korte replik simpelthen spurgt: Hvor meget fører det til, at vi fortsætter med den evige oprensning af, hvad den ene er skyld i, og hvad den anden er skyld i, og alle de ting, som nu er sagt indtil trivialitet på møderne rundt